

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 44. Acta Parifinæ Facultatis Theologicæ cica Caonstitutionem Unigenitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

§. XLIV.

Sæc. XVIII.
A.C. 1730.

*Acta Parisinæ Facultatis Theologicæ
circa Constitutionem Unigenitus.*

Fluxerat annus hujus sæculi trigesimus, quo Facultas Theologica Parisiensis die secunda Januarii sua habuit comitia, in quibus prælecta fuere decreta duo, quorum primo die prima Decembris anni præteriti decernebatur, decretum acceptationis die quinta Martii Anno 1714. a S. Facultate Parisensi factæ esse publicum, solemne & legitimum, altero autem Deputatorum relatio unanimi suffragio confirmabatur. Reclamabat tamen Magister Catherinus, suæque oppositionis testimonium Syndico tradidit his verbis conceptum: *Ego infra scriptus Sacrae Facultatis Parisiensis Doctor Theologus, socius Sorbonicus intercedo Conclusionibus letis, eoquod interjecta appellatione ab octoginta quatuor Magistris ad supremum Senatum, cuius instrumentum significatum est V.D. Decano, Magistro de Remigny & Scribæ, ut denuntiarent præsentibus Doctoribus, quod caussa illa pendeat apud supremum Tribunal, atque, in præjudicium appellationis hujus terminari non posset, ut jam in ultimis Comitiis declaravi, cuius quidem intercessionis meæ Adsum & instruo.*

Sæc. XVIII. instrumentum postulo. Datum in comitiu
 A. C. 1730 ordinariis Sacrae Facultatis anno millesimo
 septingentesimo trigesimo, die secunda Ja-
 nuarii. Signatum Catherinet.

Verum S. Facultas decrevit, nullam omnino habendam esse rationem hujus oppositionis, illamque nullam esse, & hunc Magistrum pœnam in disidentes latam incurrisse: Eadem adhuc die alii sexdecim Sorbonæ Doctores, qui partim ob adversam valetudinem, partim ob negotia prioribus comitiis non intererant, se Facultatis decretum de acceptata Constitutione pro vero ac genuino agnoscere palam declarabant, scriptumque factæ sue acceptationis testimonium sibi confignari petebant; quod & eorum precibus lubenter datum est. His ita peractis Syndicus habita oratione ad congregatos Doctores ita perorabat.

*Venerabilis Domine Decane,
 Sapientissimi Patres.*

„Est magna apud omnes bonos, qui „de re Catholica recte sentiunt, maxi- „me vero apud eos ex hoc Ordine Ma- „gistros, qui varias nostræ Galliæ Dix- „celes incolunt, expectatio legendi De- „creti, quod in ultimis Comitiis vestra- „tulit auctoritas, hodierna confirmabit.

„bit. Jam diu, quod a vobis nuper Sæc. XVIII.
„tanta animorum consensione sanci- A. C. 1730.
„tum est, votis ardentibus exposcebant,
„moleste ferentes, dolentesque vehe-
„menter, dum recogitabant corde, at-
„que animo revolvebant ea omnia, quæ
„post Ludovici XIV. triumphantis me-
„moriæ obitum nebulosis temporibus
„in hoc Ordine contra fas omne ten-
„tata fuerunt & peracta, nondum esse
„a vobis strenue ac fortiter reparata;
„laborat idcirco semper sinistra fama
„apud Catholicas gentes verendum
„sacræ Facultatis Parisiensis nomen.
„Urgebant nos itaque longas incre-
„pando moras; ubi autem verbum,
„quod apud nos istis diebus factum
„est, acceperunt, tum enimvero læ-
„tari in Domino, gratulari sibi & vo-
„bis, restitutum honorem sacri Ordinis
„nostræ, assertam veritatem, cautio-
„nes adhibitas plenas sapientiæ. ne
„deinceps tales turbæ in hoc Ordine
„orientur. Inde Deo præpotenti tan-
„torum bonorum auctori immortales
„gratiarum actiones non cessant repen-
„dere.

„Verum insuper (ut fidem faciunt
„literæ, quas ex variis jam accepi lo-
„cis) aliquid postulant ulterius, quod
„nobis certe honorificum valde est &
„erit

Sæc. XVIII. erit ad corroborandum, firmandum
A.C. 1730. que, quod præstitimus, maximi pon-

deris adjumentum: Scilicet Decreti
„vestri ultimi ad se exemplaria mitti
„petunt, ut ad Decretum veltrum ad
„cedentes, sua vestris suffragiis ad
„jungant suffragia. Tunc patebit pro-
„fecto dissidentium nostrorum paucitas,
„& quænam esset mens sacræ Facul-
„tatis, si in unum Magistri omnes con-
„gregati circa præsens negotium lo-
„querentur. Patebit rem parum sue
„causæ deploratæ faventem præstissime
„eosdem Magistros dissidentes, dum
„ad fucum faciendum, animosque
„commovendos, undeque corru-
„dere satagunt nomina Magistrorum
„qui suis subscriptibant famosis libellis;
„atque ad augendum catervæ suæ nu-
„merum, nonnullos Magistros addunt.
„vel qui jus suffragii non habent, vel
„qui scripto declarant, se talibus instru-
„mentis subscriptisse nunquam..

„Sed Patres Sapientissimi, non de-
„bet mandari typis Decretum veltrum,
„quamvis optimum, nisi in fronte
„& in limine Acta, quæ a quarta No-
„vembris modo præteriti præcesserunt,
„reponantur, imprimis vero Relatio-
„rum vestrorum nomine. Verum, ut
„in lucem prodeat istud opus, necesse

„est, ut ad mentem vestræ Conclusio Sæc.XVIII.
„nis, iterum a Deputatis expendatur; A. C. 1730.
„neque enim aliquid juris publici fieri
„debet jussu vestro, nisi tale sit quod
„vestri Ordinis famam ac dignitatem
„referat. Id præstabunt quam primum
„mandatis vestris obsequentes pro suo
„solito studio sapientissimi Deputati..”

„Deerit inter illos proh dolor? qui
„totius operis præcipuus auctor fuit,
„Deputatorum antiquior, quem fu-
„nere acerbo hisce diebus amisimus,
„jactura certe gravi, nec lugenda satis.
„Audita ejus Relatione, in nostris u-
„timis Comitiis meritas ipsi laudes &
„gratias ultro rependimus; nunc vero
„feralis ille casus, quo nobis quinque
„dierum spatio tam intempestive erep-
„tus est, nostras lacrimas reposcit.
„Flebilis ille quidem Bonis omnibus
„occidit, sed nulli Ordini flebilior quam
„nostro, cūjus erat, & erit semper
„eximum ornamentum. Tanta erat
„verborum ejus in Comitiis nostris au-
„toritas & gratia, & adeo suavi pol-
„lebat eloquio, adeo splendido nitore
„amantem veri mentem suam expone-
„bat, ut facile ad se raperet animos,
„eosque, vi blanda, ad suam plenam
„judicii amplectendam sententiam ad-
„duceret. Prædictus omnibus ingenii
„dotibus, sua singulari eruditione in-
„signis

Sæc. XVIII., „signis. meritis conspicuus, apud Ma-
A.C. 1730. „gnates viros magno positus in loco,
„jamque a multis annis amplissima
„fruens fama sui, alienus erat prorsus,
„qui sibi inde aliquid arrogaret; vir
„convictu facilis, suavissimæ indolis ac
„beneficæ, nocere cuiquam nescius,
„studens prodesse cunctis..,

„Hinc factum est, Patres Sapientiæ
„simi, ut cum per tot annos, plenam
„faciens disciplinam doctrinæ suæ, &
„mittens sapientiæ suæ eloquia sicut
„imbres, publicis in Scholis Theolo-
„giam docuisset, Doctor eximus, quo
„nullus melior usquam extitit, atque
„jam donatus rude, parta quiete non
„inglorius frui posset; cedens tamen
„votis amicorum ac precibus, ut fie-
„ret utilis, reluctantne ne quidquam
„modestia, ingravescente ætate, otium
„suum communi apposuit lucro, ut
„quos olim tradiderat codices, a se
„recognitos, novisque locupletatos
„additamentis, publici juris faceret,
„& laboriosum istud opus aggredere
„tur, quo sensim ac sine sensu vires e-
„jus attritæ sunt & exhaustæ, donec
„instar Apis studiosæ vitam ipsam pul-
„chro sub fasce relinqueret..,

„Cum ergo talentum doctrinæ &
„ingenii, quod acceperat ad usuram
„posuerit, atque egregiam, ad ultim-

„mum usque vitæ halitum, pro Ec- Sæc. XVIII.
 „clesiæ bono operam navaverit, ne A. C. 1730.
 „dubitemus, quin cum ipso bonorum
 „operum remunerator Deus misericor-
 „diter egerit, non intrans in judicium
 „cum servo suo. Libri autem, quos
 „tanto studio defunctus magister ad rei
 „litterariæ ornamentum, ad Ordinis
 „nostræ decus & gloriam, ad Schola-
 „rum Theologicarum commodum &
 „utilitatem typis edidit, laudem ejus
 „enuntiabunt in Ecclesia, præstabunt-
 „que, ut non recedat memoria ejus,
 „sed nomen ejus requiratur a genera-
 „tione in generationem.,,

„Hæc pauca de viro nobis omnia-
 „bus charo hic a me cum vestra ve-
 „nia dici posse duxi, hac occasione
 „data: Arguendus alioquin a vobis,
 „si omnino tacuisse; excusandus au-
 „tem, si, quod in gravi luctu & mærore
 „fieri aliter vix potest, non pro digni-
 „tate rei locutus sim.,,

§. XLV.

Sacrae Facultatis decretum contra Do- tores refractarios.

Hanc Syndici orationem S. Facultas
 plurimum commendabat, tamque
 Sorbonæ tabulis esse inferendam de-
 cernebat, eo potissimum nomine, quod
Hist. Eccles. Tom. LXXXII. N Syn-